

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1990 Nr. 157

A. TITEL

*Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;
Parijs, 20 maart 1952*

B. TEKST

De tekst van het Protocol is geplaatst in *Trb.* 1952, 80.

Zie voor de ondertekeningen ook *Trb.* 1961, 9 en *Trb.* 1970, 82.

Het Protocol is voorts in overeenstemming met artikel 6, eerste lid, ondertekend voor de volgende Staten:

Zwitserland	19 mei 1976
Portugal	22 september 1976
Spanje	23 februari 1978
Liechtenstein	7 mei 1987
San Marino	1 maart 1989
Finland	5 mei 1989

C. VERTALING¹⁾

De onderstaande vertaling vervangt de in *Trb.* 1952, 80 geplaatste vertaling:

Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

De Regeringen die dit Protocol hebben ondertekend, Leden van de Raad van Europa,

¹⁾ In verband met de herziening van de vertaling van het Verdrag zijn ook de vertalingen van de Protocollen bij het Verdrag herzien.

Vastbesloten om stappen te doen teneinde de collectieve handhaving te verzekeren van bepaalde rechten en vrijheden die niet zijn genoemd in Titel I van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 November 1950 (hierna te noemen "het Verdrag"),

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Iedere natuurlijke of rechtspersoon heeft recht op het ongestoord genot van zijn eigendom. Aan niemand zal zijn eigendom worden ontnomen behalve in het algemeen belang en onder de voorwaarden voorzien in de wet en in de algemene beginselen van internationaal recht.

De voorgaande bepalingen tasten echter op geen enkele wijze het recht aan, dat een Staat heeft om die wetten toe te passen, die hij noodzakelijk oordeelt om het gebruik van eigendom te reguleren in overeenstemming met het algemeen belang of om de betaling van belastingen of andere heffingen of boeten te verzekeren.

Artikel 2

Niemand mag het recht op onderwijs worden ontzegd. Bij de uitoefening van alle functies die de Staat in verband met de opvoeding en het onderwijs op zich neemt, eerbiedigt de Staat het recht van ouders om zich van die opvoeding en van dat onderwijs te verzekeren, die overeenstemmen met hun eigen godsdienstige en filosofische overtuigingen.

Artikel 3

De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich om met redelijke tussenpozen vrije, geheime verkiezingen te houden onder voorwaarden die de vrije meningsuiting van het volk bij het kiezen van de wetgevende macht waarborgen.

Artikel 4

Iedere Hoge Verdragsluitende Partij kan op het tijdstip van de ondertekening of bekrachtiging van dit Protocol of op ieder tijdstip daarna aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa een verklaring doen toekomen, waarin wordt medegedeeld in welke mate zij zich verbindt de bepalingen van dit Protocol eveneens te doen gelden voor die in de verklaring genoemde gebieden voor welke internationale betrekkingen zij verantwoordelijk is.

Iedere Hoge Verdragsluitende Partij die krachtens de voorgaande

alineea een verklaring heeft overgelegd kan van tijd tot tijd een nadere verklaring overleggen; waarbij het gestelde van een voorgaande verklaring kan worden gewijzigd of waarbij de toepassing van de bepalingen van dit Protocol met betrekking tot een bepaald gebied wordt beëindigd.

Een verklaring afgelegd overeenkomstig dit artikel zal geacht worden te zijn afgelegd overeenkomstig lid 1 van artikel 63 van het Verdrag.

Artikel 5

De Hoge Verdragsluitende Partijen beschouwen de artikelen 1, 2, 3 en 4 van dit Protocol als aanvullende artikelen van het Verdrag en alle bepalingen van het Verdrag zijn dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 6

Dit Protocol is opengesteld voor ondertekening door de Leden van de Raad van Europa die het Verdrag hebben ondertekend; het zal worden bekrachtigd tegelijkertijd met of na de bekrachtiging van het Verdrag. Het treedt in werking na de nederlegging van tien akten van bekrachtiging. Met betrekking tot iedere ondertekenaar die het daarna bekrachtigt, zal het Protocol in werking treden op de dag van de nederlegging der akte van bekrachtiging.

De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, die aan alle Leden kennis zal geven van de namen van hen die het Protocol hebben bekrachtigd.

GEDAAN te Parijs, de 20e Maart 1952, in de Engelse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek, in een enkel exemplaar hetwelk zal worden nedergelegd in het archief van de Raad van Europa. De Secretaris-Generaal zal gewaarmerkte afschriften doen toekomen aan alle ondertekenende Regeringen.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1954, 152.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1954, 152, *Trb.* 1956, 6, *Trb.* 1961, 9 en *Trb.* 1970, 82.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 6, tweede lid, van het Protocol een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa:

Frankrijk	3 mei 1974
Griekenland ¹⁾	28 november 1974
Portugal ²⁾	9 november 1978
San Marino ³⁾	22 maart 1989
Finland	10 mei 1990

1) Onder het volgende voorbehoud:

"For the application of Article 2 of the 1952 Protocol, the Government of Greece, in view of certain provisions of the Education Acts in force in Greece, formulates a reservation according to which the principle affirmed in the second sentence of Article 2, is accepted only so far as it is compatible with the provision of efficient instruction and training, and the avoidance of unreasonable public expenditure."

2) Onder de volgende voorbehouden:

e. A l'Article 1er du Protocole No. 1, en ce qui concernait la possibilité, dans des termes à déterminer par la loi, que les expropriations des possesseurs de latifundia et des grands propriétaires, chefs d'entreprises ou actionnaires ne donnent lieu à aucune indemnisation;

f. A l'Article 2 du Protocole No. 1, en ce qui concernait le caractère non-confessionnel de l'enseignement public et la supervision par l'Etat de l'enseignement privé.

Op 11 mei 1987 heeft Portugal beide voorbehouden ingetrokken.

3) Onder het volgende voorbehoud:

"The Government of the Republic of San Marino declares that having regard to the provisions of law in force which govern the use of goods in conformity with the general interest, the principle set forth in Article 1 of the Additional Protocol to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, opened for signature, in Paris, on 20 march 1952, has no bearing on the regulations in force concerning the real estate of foreign citizens." (vertaling)

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1954, 152, *Trb.* 1956, 6 en *Trb.* 1970, 82.

Vanaf 1 januari 1986 geldt het Protocol, hetwelk te voren voor Nederland en de Nederlandse Antillen gold, voor Nederland, de Nederlandse Antillen en Aruba.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1954, 152, *Trb.* 1956, 6 en *Trb.* 1961, 9.

Het Protocol is in overeenstemming met artikel 4 toepasselijk verklaard door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland¹⁾ op:

het Baljuwschap Guernsey	25 februari 1988
het Baljuwschap Jersey	25 februari 1988
Anguilla	25 februari 1988
de Britse Maagden-eilanden	25 februari 1988
de Cayman-eilanden	25 februari 1988
Gibraltar	25 februari 1988
Montserrat	25 februari 1988
St. Helena en onderhorigheden	25 februari 1988
de Turks- en Caicoseilanden	25 februari 1988

¹⁾ Onder de volgende voorbehouden:

1. In view of certain provisions of the Education (Guernsey) Laws and of the Education Ordinance of Gibraltar, the principle affirmed in the second sentence of Article 2 is accepted by the United Kingdom only so far as it is compatible with the provision of efficient instruction and training, and the avoidance of unreasonable public expenditure in Guernsey and Gibraltar.

2. The principle affirmed in the second sentence of Article 2 is accepted by the United Kingdom only insofar as it does not affect the application of the following legal provisions:

- (i) the common law of Anguilla which permits the imposition by teachers of moderate and reasonable corporal punishment;
- (ii) section 26 of the Education Act 1977 of the British Virgin Islands (which permits the administration of corporal punishment to a pupil only where no other punishment is considered suitable or effective and only by the principal or any teacher appointed by the principal for that purpose);
- (iii) section 30 of the Education Law 1983 of the Cayman Islands (which permits the administration of corporal punishment to a pupil only where no other punishment is considered suitable or effective and only by the principal or any teacher appointed in writing by him for that purpose);
- (iv) the common law of Montserrat which permits the imposition by teachers of moderate and reasonable corporal punishment;
- (v) the law of St Helena, which permits the administration by teachers of reasonable corporal punishment; and section 6 of the Children and Young Persons Ordinance 1965 of St Helena (which states that the right of a teacher to administer such punishment is not affected by the provisions of that section which relate to the offence of cruelty to children);
- (vi) the law of St Helena dependencies, which permits the administration by teachers of reasonable corporal punishment; and section 6 of the Children and Young Persons Ordinance 1965 of St Helena (which states that the right of a teacher to administer such punishment is not affected by the provisions of that section which relate to the offence of cruelty to children);
- (vii) the common law of the Turks and Caicos Islands which permits the administration by teachers of reasonable corporal punishment; and section 5 of the Juveniles Ordinance (Chapter 28) of the Turks and Caicos Islands (which states that the right of a teacher to administer

such punishment is not affected by the provisions of that section which relate to the offence of cruelty to juveniles).

I. OPZEGGING

Zie *Trb.* 1970, 82.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1952, 80, *Trb.* 1954, 152, *Trb.* 1956, 6, *Trb.* 1961, 9 en *Trb.* 1970, 82.

Voor het op 5 mei 1949 te Londen tot stand gekomen Statuut van de Raad van Europa zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1989, 94.

Voor het op 4 november 1950 te Rome tot stand gekomen Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1990, 156.

Voor het op 6 mei 1963 te Straatsburg tot stand gekomen Tweede Protocol bij hogergenoemd Verdrag zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1990, 158.

Voor het op 6 mei 1963 te Straatsburg tot stand gekomen Derde Protocol bij hogergenoemd Verdrag zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1970, 183.

Voor het op 16 september 1963 te Straatsburg tot stand gekomen Vierde Protocol bij hogergenoemd Verdrag zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1990, 159.

Van het op 20 januari 1966 te Straatsburg tot stand gekomen Vijfde Protocol bij hogergenoemd Verdrag zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1970, 97; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1972, 8.

Uitgegeven de zestiende november 1990.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK